

UVOD

Trgovina ljudima je jedan od najunosnijih i najopasnijih oblika organizovanog kriminalnog delovanja koje uglavnom poprima transnacionalni karakter, što znači da su gotovo sve države savremenog sveta na određeni način pogođene njegovim negativnim efektima. Enormno velika kriminalna dobit koja se ostvaruje trgovinom ljudima navodi njene aktere da pronalaze nove i usavršavaju već postojeće načine vrbovanja potencijalnih žrtava. Pri tom, ljudi koji se ovim zločinom bave pokazuju takvu perfidnost, bestijalnost i okrutnost u postupanju sa svojim žrtvama da tako uništavaju njihove osnovne ljudske vrednosti uključujući i život.

Poseban problem predstavlja i veoma velika tamna brojka odnosno činjenica da je stvaran broj žrtava trgovine ljudima mnogo veći nego što to pokazuju zvanični podaci. To su sve razlozi koji ukazuju na neophodnost snažnog i sinhronizovanog odgovora međunarodne zajednice u borbi protiv trgovine ljudima, svake države pojedinačno i svih institucija koje se bave borbom protiv kriminaliteta i zaštitom i unapređenjem ljudskih prava.

Na međunarodnom nivou mnogobrojne institucije neprekidno pokreću i sprovode različite mere i aktivnosti koje su usmerene ka sprečavanju i suzbijanju trgovine ljudima. Napori u tom pravcu ogledaju se i u definisanju pravnog osnova i normativnog okruženja, koji konkretne i ukupne aktivnosti treba da učine delotvornijim.

Različiti oblici eksploatacije trgovinom ljudima podrazumevaju i specifične žrtve i sve one zavređuju odgovarajuću pažnju. Sprovođenje sveobuhvatnih mera bi trebalo da se odnosi kako na stvaranje preduslova za krivični progon i adekvatno kažnjavanje izvršilaca, tako i maksimalnu zaštitu žrtava kroz pružanje pomoći i podrške.

TRGOVINA LJUDIMA KAO POJAVA

Trgovinu ljudima najbolje ćemo objasniti kroz njena tri suštinska elementa (regrutovanje, transport i eksploatacija), korene ove pojave i podvlačenja razlike između trgovine ljudima i krijumčarenja ljudi. Prema Protokolu o sprečavanju, suzbijanju i kažnjavanju dela trgovine ljudima (2000), posebno žena i dece, dopunjujući UN Konvenciju o borbi protiv transnacionalnog organizovanog kriminala, „Trgovina ljudskim bićima znači vrbovanje, prevoženje, prebacivanje, skrivanje i primanje lica, putem pretnje silom ili upotrebom sile ili drugih oblika prisile, otmice, prevare, obmane, zloupotrebe ovlašćenja ili teškog položaja ili davanja ili primanja novca ili koristi da bi se dobio pristanak lica koje ima kontrolu nad drugim licem, u cilju eksploatacije. Eksploatacija obuhvata, kao minimum, eksploataciju prostitucije drugih lica ili druge oblike seksualne eksploatacije, prinudni rad ili službu, ropstvo ili odnos sličan ropstvu, servitut ili uklanjanje organa.“

Sasvim drugačiji je zločin krijumčarenja ljudi, iako je direktno vezan za krivično delo trgovine.

U vezi sa ovom problematikom treba obratiti pažnju i na Protokol o krijumčarenju migranata kopnenim, pomorskim i vazdušnim putevima, koji dopunjuje UN Konvenciju o borbi protiv transnacionalnog organizovanog kriminala (2000). Po ovom protokolu „krijumčarenjem migranata“ se smatra „organizovanje, sa ciljem pribavljanja direktne ili indirektno finansijske koristi i drugih povlastica, nelegalnog ulaska neke osobe u državu čija ta osoba nije državljanin ili u kojoj nem stalni boravak.“

TRENTNA SITUACIJA

Zločin trgovine ljudima je najznačajniji primer globalizacije u 21. veku. On dotiče sve kontinente i svaki region sveta i iz godine u godinu uspeva da održava svoj rast.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com